

Sygn. akt III W 1185/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lutego 2014 r.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący S.S.R. Anna Glijerska-Socha

Protokolant Monika Suhecka

po rozpoznaniu w dniu 24 lutego 2014 r.

sprawy:

R. W.

urodz. (...) w W.

syna G., M. z domu K.

obwinionego o to, że:

w okresie od 24 września 2013 roku do dnia 9 października 2013 roku przy ul. (...) w miejscowości N. J. woj. (...) nie zachował zwykłych i nakazanych środków ostrożności przy trzymaniu psów rasy owczarek niemiecki pozostawiając je luzem i bez założonego kagańca,

tj. za wykroczenie z art. 77 k.w.

I. obwinionego R. W. uznaje za winnego tego, że w okresie od 28 września 2013 roku do dnia 9 października 2013 roku w miejscowości N. J. woj. (...) przy ul. (...) nie zachował zwykłych i nakazanych środków ostrożności przy trzymaniu psów rasy owczarek niemiecki pozostawiając je luzem i bez założonego kagańca, tj. wykroczenia z art. 10 ust. 2a ustawy z dnia 13 września 1996 roku o utrzymaniu czystości i porządku w gminach w zw. § 10 ust. 1 pkt 1 i 2 i § 13 załącznika do uchwały numer XXIII/128/2012 Rady Gminy W. z dnia 30 listopada 2012 roku w sprawie uchwalenia regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy W. i za czyn ten na podstawie § 13 załącznika do uchwały numer XXIII/128/2012 Rady Gminy W. z dnia 30 listopada 2012 roku w sprawie uchwalenia regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy W. w zw. z art. 10 ust. 2a w zw. z art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 13 września 1996 roku o utrzymaniu czystości i porządku w gminach wymierza mu karę grzywny w wysokości 500 zł (pięćset złotych);

II. zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 złotych tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania oraz kwotę 50 złotych tytułem opłaty.

Sygnatura akt III W 1185/13

UZASADNIENIE

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego ustalono

następujący stan faktyczny:

Obwiniony R. W. jest funkcjonariuszem Policji na emeryturze. Zamieszkuje w miejscowości N. J. przy ul. (...). Obwiniony jest właścicielem dwóch psów rasy owczarek niemiecki, nad którymi sprawuje opiekę. Przy ul. (...) zamieszkuje A. B. wraz z mężem D. B. zaś przy ul. (...) K. K.. Obwiniony od 2011r. wyprowadzając swoje dwa psy,

wypuszcza je luzem z terenu swojej nieruchomości na pobliskie łąki znajdujące się naprzeciwko nieruchomości K. K. i państwa B.. Psy obwinionego na teren łąki biegną ulicą (...). Psy obwinionego wielokrotnie podczas spacerów atakowały inne psy będące na smyczy i pod sąsiadów , w tym także psy A. B. i D. B. oraz psa K. K.. Psy obwinionego czekały także na wyżej wskazanych sąsiadów powodując w nich poczucie zagrożenia. Sąsiedzi obwinionego A. B. i D. B. oraz K. K. wielokrotnie zwracali obwinionemu i jego żonie uwagę by podczas spacerów trzymali swoje psy na smyczy, co nie przyniosło jednak oczekiwanych rezultatów. W okresie od dnia 28 września 2013r. do dnia 9 października 2013r. obwiniony R. W. codziennie wyprowadzał swoje dwa psy, które bez smyczy i bez kagańca biegały ulicą (...) w pobliżu innych nieruchomości na nieogrodzony teren pobliskich łąk .

Dowód:

zeznania świadków:

A. B. /k- 4, 35-37/

K. K./k- 6, 37/

D. B. /k- 38/

częściowe wyjaśnienia obwinionego R. W. /k- 15, 34/

Obwiniony R. W. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że w okresie od dnia 24 .09.2013r. do dnia 27.10.2013r. nie było go w kraju natomiast ze swoimi psami nigdy nie był przy ul. (...). Podał, że ze swoimi psami wychodzi bezpośrednio naprzeciwko, czyli na prywatne łąki, od których właściciele ma zgodę na to by spacerować tam ze swoimi psami. Wskazał, iż jego zdaniem niniejsza sprawa jest wynikiem złośliwego zawiadomienie ze strony jego sąsiadów A. B. i D. B. , którzy działają w odwecie za złożone przez obwinionego zawiadomienie do Inspektoratu Nadzoru Budowlanego dotyczące nieprawidłowego podebrania skarpy dzielącej ich nieruchomości.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu nadto zważył, co następuje:

Sprawstwo i wina obwinionego R. W. co do popełnienia czynu opisanego w części dyspozytywnej wyroku nie budzi żadnych wątpliwości . Na powyższe wskazują zeznania świadków A. B., D. B. oraz K. K. Zeznania wskazanych świadków są konsekwentne, spójne i wzajemnie ze sobą korespondujące. Zdaniem sądu przesłuchani świadkowie nie mają żadnej motywacji by narażając się na odpowiedzialność karną z art. 233§1 kk za składanie fałszywych zeznań oraz z art. 234 kk za fałszywe oskarżenia bezpodstawnie obciążać obwinionego. Odnosząc się do wyjaśnień obwinionego R. W. w istocie sprowadzają się one do zaprzeczenia zeznaniom świadków . Sugestie obwinionego jakoby zawiadomienie o popełnieniu przez niego wykroczenia było zemstą za zgłoszenie przez niego do Inspektoratu Nadzoru Budowlanego o niewłaściwym podebraniu skarpy przez sąsiadów sąd potraktował jako przyjętą przez niego linię obrony, która stoi w oczywistej sprzeczności z zeznaniami świadków i zmierza w istocie do uniknięcia odpowiedzialności za zarzucany mu czyn. Świadek A. B. przyznała, iż w Inspektoracie Nadzoru Budowlanego toczy się sprawa ze zgłoszenia obwinionego jednakże zaprzeczyła, iż złożone przez nią zawiadomienie ma jakikolwiek związek z tym zgłoszeniem. Świadek podała, że sprawa z psami obwinionego ma miejsce od początku jej zamieszkiwania na tej nieruchomości, to jest od 2011r. oraz , że wielokrotnie zwracała na to obwinionemu uwagę, mając nadzieję, iż jej prośby przyniosą właściwy skutek. Jak podała świadek A. B., ponieważ zarówno obwiniony jak i jego żona nie reagowali na prośby i uwagi zarówno jej jak i innych sąsiadów i nadal wypuszczali swoje agresywne psy luzem złożyła stosowne zawiadomienie. Wskazać należy, iż zeznania świadka A. B. potwierdził nie tylko świadek D. B., ale także świadek K. K., który podał, iż psy obwinionego są notorycznie wyprowadzane na spacer bez smyczy , wskazując nadto, iż sam również został „napadnięty” przez psy obwinionego , gdy wyszedł ze swoim psem na spacer.

Sąd uznał, iż obwiniony R. W. swoim zachowaniem wyczerpał znamiona wykroczenia z art. 10 ust. 2a ustawy z dnia 13.09.1996r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach w związku z §10 ust 1i 2 §13 załącznika do uchwały Rady Gminy W. NR XXIII/128/12 z dnia 30 listopada 2012r. w sprawie uchwalenia regulaminu utrzymania czystości i

porządku na terenie Gminy W. . Art 10 ust. 2 a ustawy z dnia 13.09.1996r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach stanowi, iż karze określonej w ust. 2 art. 10 / tj. karze grzywny / podlega także ten , kto nie wykonuje obowiązków określonych w regulaminie. Po myśli §10 ust 1 pkt 1 i 2 załącznika do uchwały nr XXIII/128/2012 Rady Gminy W. z dnia 30.11.2012r. do obowiązków właścicieli utrzymujących zwierzęta domowe należy na terenach ogólnie dostępnych wyprowadzanie psa na smyczy lub w kagańcu a psa rasy uznawanej za agresywną lub w inny sposób zagrażający otoczeniu – na smyczy i w kagańcu a nadto stały i skuteczny dozór . W § 13 załącznika do uchwały Rady Gminy W. z dnia 30 listopada 2012r. jest mowa o tym, iż właściciele , którzy nie stosują się do zapisów określonych w niniejszym regulaminie podlegają karze określonej w art. 10 ust 2 a ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach .

Obwiniony R. W. jako właściciel i opiekun dwóch psów rasy owczarek niemiecki , które , co wynika z zeznań świadków zachowywały się agresywnie wobec zwierząt i ludzi i tym samym zagrażały otoczeniu, nie zastosował się do wskazanych wyżej reguł określonych w regulaminie utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy W., o którym wyżej mowa, albowiem jego psy w okresie od dnia 28 września 2013r. do dnia 9 października 2013r. biegały na terenach ogólnie dostępnych , w pobliżu innych nieruchomości przy ul. (...) luzem, zarówno bez smyczy jak i bez kagańca .

Wymierzając obwinionemu karę sąd wziął pod uwagę jako okoliczność obciążającą znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu. Obwiniony doskonale zdawał sobie sprawę, z tego, iż jego dwa psy , agresywnie się zachowujące , biegające w pobliżu innych posesji , w miejscach ogólnie dostępnych, bez smyczy i bez kagańca stwarzały poważne zagrożenie dla zdrowia i życia ludzi i zwierząt. Sytuacje, w których pozostający bez opieki pies atakuje bez powodu ludzi lub inne zwierzęta zdarzają się coraz częściej a skutki takich zdarzeń bywają tragiczne. Obwiniony jako właściciel psów zobowiązany jest podejmować wszelkie działania, które zmierzają do zminimalizowania ryzyka wystąpienia tego rodzaju zagrożeń, tymczasem mimo wielokrotnie zwracanych mu przez sąsiadów uwag nie zmieniał swoich zwyczajów, wypuszczając psy na pobliskie łąki bez zachowania zwykłych i nakazanych środków ostrożności . Obwiniony jako emerytowany funkcjonariusz Policji winien swoją postawą życiową i codziennym zachowaniem być przykładem dla innych, tymczasem w niniejszej sprawie dał wyraz jawnego lekceważenia tak zasad współżycia społecznego jak i prawa stawiając siebie i swoje zwyczaje ponad obowiązujące wszystkich mieszkańców Gminy W. normy prawne zawarte w regulaminie utrzymania porządku i czystości na terenie Gminy W.. W ocenie sądu wymierzona obwinionemu kara jest współmierna do stopnia zawinienia jak i społecznej szkodliwości czynu, uwzględnia zapobiegawcze i wychowawcze cele kary, stopień winy oraz właściwości i warunki osobiste sprawcy i jej osobowość. Przy wymiarze grzywny sąd baczył na wysokość deklарowanych przez obwinionego dochodów oraz jej sytuację rodzinną i osobistą oraz możliwości zarobkowe. Kara grzywny w wymiarze 500 złotych zdaniem sądu spowoduje wymierną dotkliwość finansową dla obwinionego, wpłynie na jego postawę zmuszając do przestrzegania prawa i skutecznie odstraszy innych ewentualnych sprawców tego rodzaju wykroczeń.

Sąd w oparciu o przepis art. 118 §1i 3 kpw zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa zryczałtowane koszty postępowania w wysokości określonej stosownie do art. 118§ 4 kpw Rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 10 października 2001 r. w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty za wniesienie wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia / §1 pkt 1 wskazanego rozporządzenia /.

O opłacie orzeczono stosownie do treści art. 21 pkt 2 w zw. z art. 3 ust 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych .